

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracji: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLAD.

Monarchya Austriacka. — Hiszpania. — Anglia. — Księstwa naddunajskie. — Turcyja. — Afryka. — Z teatru wojny. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

MONARCHYA AUSTRYACKA.

Sprawy krajowe.

Litogr. koresp. austr. z d. 22. maja pisze: Przy wyjeździe cesarsko francuskiego p. ministra spraw zewnętrznych i król. angielskiego p. ministra kolonialnego z Wiednia wyraziliśmy nadzieję, że ci mężowie stanu poprą u swych wysokich rządów ustnemi raportami swemi rozpoczęte na konferencyach dzieło pokoju. Odtąd jednak ustąpił z swej posady p. Drouin de l'Huys, który nie tylko posiadał szczególne zaufanie swego Monarchy, lecz powziął także poprzednio dokładną wiadomość o intencjach gabinetu angielskiego w tej sprawie i temu to wypadkowi po części przypisać należy, że propozycje Austrii względem przeprowadzenia trzeciego punktu nie zostały dotychczas według życzenia załatwione. W dalszej dążności do tego celu przesłał teraz c. k. rząd bezpośrednio król. angielskiemu i ces. francuskiemu rządowi dokumenta, w których przedstawił i rozwinął zamiar, objętość i skutek propozycji przedłożonych z swojej strony dworom sprzymierzonym. Tuszymy przeto, że równie rządy Francyi i Anglii jakoteż rozsądna opinia dążąca w obydwóch krajach do zawarcia pokoju na silnych przyszłość zabezpieczających podstawach uzna tę propozycję za podobną do przyjęcia i że na jej podstawie będą się mogły toczyć dalsze wspólne układy.

Gdy honor broni otrzymał wszędzie zupełne zadośćuczynienie, gdy zdarzenia dostatecznie stwierdziły zbawienną naukę, że stosunki orientalne mogą być uregulowane tylko za porozumieniem wszystkich mocarstw udział mających i tych mocarstw z wysoką portą, jesteśmy silnie przekonani, że rządy zgodne już co do celu, a tak zbliżone w wyborze środków, nie odrzuca propozycji przyjacielskich, lecz z ochotą podadzą rękę, by znowu za wspólnem usiłowaniem wrócić Europie błogosławieństwa pokoju, pokoju, który tak znacznemu i ważnemu państwu, jakim jest ottomańskie państwo, użyczy wszelkich korzyści europejskiego społeczeństwa, a tem samem mogące tam powstać na przyszłość zawikłania polityczne sprowadzi na drogę spokojnych wspólnych układów.

Kuryery, którzy mają zawieźć do Londynu i Paryża odnośne depesze c. k. rządu, wyjechali wczoraj z Wiednia.

(Protokoly konferencyi Wiedeńskich.)

(Ciąg dalszy, ob. N. 120 Gaz. Lw.)

Protokół N. IV. z posiedzenia dnia 21. marca 1855.

Obecni: ci sami.

Dla Turcyi.

Aarif Effendi itd. itd.

Po odczytaniu protokołu posiedzenia z 19. b. m., który przyjęto i podpisano, wzięli pełnomocnicy pod rozwagę drugą z czterech zasad przyjętych, a to w przedmiocie zabezpieczenia wolnej żeglugi na Dunaju za pomocą środków skutecznych i pod kontrolą nieustraszonej zwierzchności syndykalnej.

Baron Prokesch odczytał załączone tu w odpisie wypracowanie, w którym wyklada zdanie swe co do praktycznego zastosowania tej zasady.

Następnie przytoczył książę Gorczakow kilka ogólnych uwag w tej sprawie. Był tego zdania, że kwestya obecna przedstawia dwie strony: jedną polityczną, drugą handlową i praktyczną. Pod względem politycznym oświadczył, że gdy Rosya niezaprzeczała nigdy i niezaprzecza tej wolności, tedy kwestya ta jest już zupełnie załatwiona; przypomniał też w tym względzie, że Rosya sama jedna z pomiędzy wszystkich mocarstw wielkich zawarowała już od lat przeszło 25ciu wolną żeglugę na morzu czarnem dla wszystkich pawilonów kupieckich. Co zaś do strony handlowej — rzecz jasna — tedy sama już przyroda utworzyła tak w łóżysku Dunaju jak i u ujść jego znaczne przeszkody, i że zamiarem Rosyi było i jest po-
tąd, przyczynić się według wszelkiej możności do zupełnego uchylenia tych przeszkód.

Baron Prokesch odrzekł, że nigdy nie wątpił o dobrych zamiarach w tym względzie cesarsko-rosyjskiego rządu, ztemwszystkiem jednak zaprzeczyc i temu nie można, że rezultat zostawał w sprzeczności z temi zamiarami.

Książę Gorczakow zapewniał powtórnie, że Rosya popierać będzie z wszelką szczerością usiłowania względem ułatwienia żeglugi na Dunaju, a p. Titow przystąpił wcale do oświadczenia swego kolegi.

Po tych uwagach przystąpił baron Prokesch znowu do odczytania swego projektu artykułu za artykułem. Trzy pierwsze artykuły przeszły bez żadnego zarzutu. Względem artykułu 4go, w którym powiedziano, że delegowani mocarstw zawierających umowę działającą w imieniu syndykatu europejskiego, określą podstawy prawodawstwa rzeczowego i morskiego dla żeglugi na niższym Dunaju, zrobili pełnomocnicy rosyjscy uwagę co do użycia wyrazu „syndykat“, który niezawiera idei jasnej i wyraźnej, i że zresztą nie przychodził nigdy w stosunkach internacjonalnych.

Książę Gorczakow wyraził, że celem drugiej z pomiędzy czterech zasad przyjętych jest zapewnienie zupełnie wolnej żeglugi na Dunaju; że komisya wyznacza w tej sprawie a nazwana „syndykatem“ miałaby cechę naukową i techniczną; że gdy kwestya odnosi się do spraw handlowych, przeto ważną jest rzeczą, by nie mięszać do niej uwag i względów politycznych.

Baron Bourqueney zrobił uwagę, że kwestyi podniesionej do znaczenia rękami europejskiej niepodobna obierać z cechy politycznej; że jakkolwiek szczerze być mogły zamiary rządu rosyjskiego co do wolnej żeglugi na Dunaju, to przecież sprzeczne z niemi wypadki, których zaprzec nie można, usprawiedliwiają wszelką choćby największą ostrożność, i że syndykat niczem innym nie będzie, jak tylko zastępcą interesów wszystkich stron.

Książę Gorczakow oświadczył, że gdyby wyraz „syndykat“ miał zawierać w sobie ideę wykonywania jakiegobądź prawa zwierzchniczego, tedy musiałby się oprzeć jego przyjęciu.

Co do ostatniego ustępu artykułu 4go, w którym powiedziano, że mocarstwa zawierające umowę będą miały prawo postawienia jednego lub dwóch okrętów wojennych na stacyi u ujść Dunaju, zastrzegli sobie pełnomocnicy rosyjscy otworzenie zdania swego aż do dyskusyi względem rewizyi traktatu z 13. lipca 1841, zwłaszcza że zasada zamknięcia cieśnin przyjęta w tym traktacie obowiązuje do tej chwili, i że wreszcie sprzeciwia się wnijsciu okrętów wojennych przez Dardanelle na morze czarne.

Baron Bourqueney osądził za rzecz wielce pożyteczną zapisanie już teraz w protokole zasadę dozoru ujęć Dunaju za pomocą okrętów wojennych z tem zastrzeżeniem, jako zasada wspomniona pogodzona będzie z traktatami zawartymi w tym względzie.

Pełnomocnicy wielkiej Brytanii przystąpili do zdania barona Bourqueney'a.

Pełnomocnicy rosyjscy trzymali się zaś swego zastrzeżenia.

Pełnomocnicy austriacy zgodzili się na zdanie pełnomocników Francyi i Anglii. Oświadczyli przy tem, że położenie geograficzne Austrii podaje jej sposób wysłania statków wojennych do ujść Dunaju, nie potrzebując przeprowadzać je przez Dardanelle. Mimo to jednak oświadczyli się za przyjęciem zasady tej treści, że wszystkie mocarstwa umawiające się powinny być w możności dozoru w sposób skuteczny stypulacyi, jakich się trzymać należy.

Co do artykułu 5go memorandum, w którym postanowiono, że delegowani państw nadbrzeżnych mają według stypulacyi kongresu wiedeńskiego stanowić wykonawczą władzę syndykatu europejskiego — wyraził lord John Russell życzenie, by rząd jego był także reprezentowany w tej komisyi, zwłaszcza że Anglia ma nad Dunajem ważne interesa zostające w styczności z handlem europejskim.

Pełnomocnicy austriacy odpowiedzieli, że według aktu kongresowego mają komisye w sprawie żeglugi złożone być tylko z delegowanych państw nadbrzeżnych, i że Austrija co do części Dunaju na jej terytoryum trzymać się chce ścisłego zastosowania tych stypulacyi.

Książę Gorczakow przystając na zasadę wyrzeczoną przez hrabie Buol'a żądał, by ją zastosowano także i do Rosyi. Pytał się w tej mierze, czy państwa niemieckie, przez których terytoryum płynie Dunaj, a mianowicie Bawaryja będą zastąpione w komisyi?

Baron *Prokesch* odrzekł, że między Austrią i Bawaryą istnieją osobne stypulacje względem żeglugi na górnej części tej rzeki, i że teraz idzie tylko o uregulowanie żeglugi na niższym Dunaju.

Myśl wyrzeczona w artykule 6tym, by delte dunajską zneutralizować tak dalece, o ile by tego swoboda działania komisji nieustającej wymagała, natrafiła na opór ze strony pełnomocników rosyjskich.

Książę *Gorczałow* oświadczył, że nie przystanie na takie kombinacje, któreby miały pozór bezpośredniego wyłączenia. Co do wyrzeczonych idei przyznania członkom komisji nieustającej przywileju exterytoryalności, zwraca książę *Gorczałow* uwagę na to, że tym sposobem zastosowanoby do Rosyi zasadę zachowywaną potąd tylko co do portów lewantyńskich.

Na uczynioną ze strony lorda *Russell* uwagę, że jeźliby żadnej z proponowanych kombinacji nie przyjęto, natenczas wypada koniecznie oznaczyć i wyliczyć prawa i atrybucje komisji nieustającej — odrzekł książę *Gorczałow*, że chętnie chciałby sprowadzić porozumienie w tym względzie i złożyć przekonanie, że wszystkie uwagi, jakie w ciągu tej dyskusji uczynić miał sposobność, nie dążyły bynajmniej do przeszkodzenia w jakibądź sposób wolnej żeglugi na Dunaju, gdyż przeciwnie jest to życzeniem Rosyi, by żegluga ta jak najsilniej rozwinąć się mogła.

Pełnomocnik turecki wyraził co do kwestyi rozpoznawanych na tem posiedzeniu te same zastrzeżenia, jak na przeszłym posiedzeniu.

Pełnomocnicy postanowili rozdać członkom plan wypracowany przez barona *Prokesch'a*, i wziąć go na przyszłym posiedzeniu znów pod rozwagę.

(Podpisy.) (C. d. n.)

Hiszpania.

(Zaliczka przymusowa. — Posiłki na Kubę.)

Madryt, 14. maja. Komisya budżetu uchwaliła zaliczkę przymusową, której minister finansów zażądał, i postanowi dzisiaj wieczór, ile ma wynosić, i które klasy podatek płacące mają się do niej przyczynić. Madoz żąda 150 milionów realów; suma ta uznana za niedostateczną ze strony znawców.

Dzisiaj uda się 600 ludzi posiłków na wyspę Kubę; w ciągu bież. miesiąca wyruszy tam z portów Katalonii i Andaluzji 2000, a przyręczone jenerałowi Concha 7000 odpłyną do połowy czerwca. (Wien. Ztg.)

Anglia.

(Posiedzenie w izbach z d. 15. i 16. maja.)

Londyn, 17. maja. Na wczorajszym posiedzeniu izby niższej odrzucono większością 217 głosów przeciw 189 rządowy projekt ustawy względem zniesienia podatku kościelnego.

Na przedwczorajszym posiedzeniu izby wyższej wniósł *Earl of Albemarle* propozycję względem powstrzymania wywozu rosyjskich produktów do Anglii. W mowie swojej usiłował udowodnić, że z przyczyny opieszałości w przestrzeganiu blokady i przez pośredni handel prowadzony na terytorium pruskie lud angielski dostarczył Rosyi 10 milionów funtów szterlingów na dalsze prowadzenie wojny. Zarzucają wprawdzie, że wprowadzone tym sposobem artykuły, niezbędne są potrzebne, a Anglia nie może zkad innad sprowadzać łożu i konopi. Jest to jednak bardzo błędne zdanie, gdyż kolonie angielskie są w stanie dostarczyć tych artykułów w wszelkiej ilości. Rozsądna polityka ze strony rządu angielskiego wymaga, ażeby nieprzyjacielowi odcięto to źródło dochodów, a tego można dostąpić ściślejszym przestrzeganiem blokady i powściągnięciem rosyjskiego handlu przewozowego przez Prusy. Przytem nie należy zapominać, że w Rosyi istnieje obok partyi wojennej także stronnictwo przychylne pokojowi, i właśnie wspomnioną powyżej polityką możnaby wzmocnić stronnictwo pokoju w Rosyi. *Lord Stanley Alderley* zgadza się w tem z poprzedzającym mowcą, że ważną jest rzeczą położyć tam wywozowi produktów rosyjskich, ale zaprzecza, jakoby dotychczasowa blokada była bezskuteczna, gdyż dzięki tej blokadzie zmniejszył się wywóz rosyjski już o 50 do 60 procentów. Co do przeszkodzenia przewozowi towarów rosyjskich przez terytorium pruskie, oświadcza mowca, że innego nie widzi środka do dopięcia tego celu, jak pozba wiać się znacznych korzyści nadając nieprzyjacielowi tylko bardzo małą szkodę. *Lord Ravensworth* popiera wniosek lorda *Albemarle*. *Lord Wodehouse* broni polityki rządu ze względu na utrzymywanie blokady w przeszłym roku. *Lord Colchester* sądzi, iżby można wynaleźć środki do sparalizowania handlu rosyjskiego. Następnie mówili jeszcze: lord *Granville* przeciw wnioskowi, a lordowie *Clanricarde*, *Derby* i *Grey* za wnioskiem. Przy głosowaniu odrzucono wniosek większością 47 głosów przeciw 31, większość za rządem: 16 głosów. (W. Z.)

(Opinia publiczna nie sprzyja gabinetowi.)

Milczenie lorda *John Russella* o wszystkim, co się do wojny odnosi, daje od kilku tygodni powód do twierdzenia, jakoby bezwzględnie zastępywał stronnictwo pokoju. *Times* sądzi, że szan. lord zostaje w gabinecie, by teraz wpływu tego, którym Anglię przed 1½ rokiem do wojny naglił, użyć teraz na rzecz pokoju, i obawia się, że w pracy tej będzie mieć pomocników w znacznej liczbie swych kolegów. Rozdwojenie w gabinecie jest jawne, i byłoby już dawno przywiodło do otwartego zerwania, gdyby pragnienie pokoju było znalazło poparcie z zewnątrz. Na szczęście okazuje wielka ma-

sa narodu mężstwo i konsekwencję, która zawstydzą chwiejność gabinetu.

(Abld. W. Z.)

(Pożegnanie hrabi Walewskiego.)

Londyn, 15. maja. Hrabia *Walewski* powrócił dziś z swoją żoną do Paryża. Wczoraj po południu miał pożegnawczą audyencyę u Królowej, zaszczyt, który spotkał także hrabinę *Walewską*. Dyplomatyczni przyjaciele hrabi i hrabiny dali dla nich w południe w Willis' Room wspaniałą ucztę. Z gości był cały korpus dyplomatyczny; z ministrów byli zaproszeni lordowie *Palmerston* i *Clarendon* z swemi małżonkami. Posłowie Belgii, Hanoweru i Sardynii zajęli się urządzeniem, i anachronistyczne to „śniadanie“ — zaczęte o drugiej z południa, a skończone o piątej — zakończyło się miłemi toastami. W kilka godzin później widziano już znowu niejaką część gości w salonach hrabiny *Walewskiej*, która z swojej strony dawała soirée pożegnania. Towarzystwo jednak rozjechało się przed północą, gdyż odjazd miłych gospodarstwa wyznaczony był o wczesnej godzinie zrana. — Pan *Persigny* jest tutaj spodziewany na początku przyszłego miesiąca.

(Uroczystość rozdania orderów.)

Londyn, 18. maja. Uroczystość rozdawania orderów odbyła się dzisiaj w południe przy najpiękniejszej pogodzie. Najprzód doręczyła J. M. Królowa medal księciu *Cambridge*, potem panom *Lacy Ewans*, *Cardigan*, *Lucan* itd. (W. Z.)

Księstwa Naddunajskie.

(Dekret księcia dotyczące się pomiarów kraju.)

Bukareszt, 18. (30.) kwietnia. Dziennik urzędowy z dnia 11. kwietnia zawiera następujący dekret panującego Księcia ministerium spraw wewnętrznych:

Na mocy sprawozdania panów *Logotetów J. Floresky* i *Agii P. Poenar*, mianowanych przez Nas komisarzami dla porozumienia się z Jego Excelencyą komenderującym jenerałem hrabią *Coronini* pełnomocnikiem względem mających się przedsięwziąć w księstwie pomiarów i na zasadzie protokołu rady administracyjnej o tej pracy, który Nam przedłożyło ministerium spraw wewnętrznych, komunikujemy ministerstwu w załączonym spisie imiona inżynierów, którym wspomniane prace poruczone. A że ci panowie zapewne wkrótce przybędą, przeto rozkazujemy; ażeby ministerium postarało się o należyte ich umieszczenie, i zaznajomiło ich zaraz za przybyciem z mianowanymi przez Nas komisarzami, którzy się z nimi naradzą względem mających się przedsięwziąć środków. Ministerium spraw wewnętrznych postara się o to, ażeby wykonaniu tych prac żadnej nie stawiano przeszkody, któraby opóźnienie tych ważnych elaboratów za sobą pociągnąć mogła. Porozumie się także ministerium z mianowanymi przez nas komisarzami i z komitetem szkoły wojskowej względem liczby elewów tej szkoły, których jako praktykantów należy panom inżynierom przydzielić i względem sposobu ich zaopatrzenia.

Turcyja.

(Proklamacja zapowiadająca powszechną służbę wojskową.)

W Konstantynopolu wydano dnia 9go maja następującą proklamację:

Wszyscy poddani państwa używają bez wyjątku pomyślności i szczęścia pod protekcją ustaw sprawiedliwości, które nadał Jego ces. Mość dla wzmocnienia zasad państwa i utrwalenia budowy rządu i narodu.

Ulepszenia administracyjne i gwarancje prawne, któreby były przydatne ku poparciu i zabezpieczeniu w większym stopniu pomyślności powszechnej, są na mocy cesarskiego rozkazu przedmiotem obrad i w miarę przyjęcia ich mają być wykonane.

A że przy zastosowaniu ich do zasad państwa uznano najprzód za rzecz potrzebną, postanowić główne zobowiązania, które włożą powinności na każdą klasę poddanych, przeto będą względem tych przedmiotów ułożone przepisy i podane do wykonania.

Ponieważ najpierwszem i najważniejszym z tych obowiązków jest służba wojskowa, więc uznano za rzecz naglącą oznaczyć dokładnie zasady rozporządzeń, które mają być wydane o tym przedmiocie.

Jasną jest rzeczą, że wszystkie klasy poddanych bez wyjątku są obowiązane wypełniać swoje powinności poddańcze i że między temi służba wojskowa jest najcięższą.

Poddani muzułmańscy wypełniali tę powinność dotychczas sami, podczas gdy obrona spólnej ojczyzny jest powinnością wszystkich. Muszą więc brać udział także inne klasy w tej służbie, która dotychczas wyłącznie na jedną przypadła klasę. Wypełniający osobiście tę służbę, odbędą swą powinność własną osobą, a ci, którzy w tej istotnej służbie nie będą brać udziału, przyczynią się do tego stosownym okupem.

Ponieważ przepisy wymagają postanowić jednakie prawidło dla wypełnienia ważnej tej powinności, przeto ogłaszamy uchwałę, która na mocy cesarskiego rozkazu i za jednogłośnem zdaniem najwyższych urzędników państwa w tym względzie zapadła.

Ponieważ ta służba wojskowa otomańskiego państwa, jest, jak powiedziano, powinnością dla wszystkich poddanych, przeto niemużłmanie, którzy się do niej nieprzyczyniają, muszą oprócz powszechnego podatku płacić osobny podatek pod prawną nazwą „*Djidzye*“ (wynagrodzenie).

Na przyszłość będą także te klasy stawić kontyngens wojskowy, którego liczbę rząd postanowi.

Ze względu na liczbę ludności muzułmańskiej i jej wprawę w robieniu bronia, będzie utworzona większa część zbrojnej siły otomańskiego państwa zawsze z Muzułmanów, a mniejsza część z innych wyznań religijnych.

Na mocy tego, zgodnie z mającą w tym względzie zapas uchwał, będzie powołana do czynnej służby pewna część powszechnego kontyngensu, który przystawia wszystkie inne klasy podług ludności płci męskiej i w stosunku do rekrutów przystawionych przez ludność muzułmańską i wstąpi do szeregów armii. Inna część będzie płacić jako equivalent, prócz powszechnego podatku, kontrybucyę wojskową.

(Następuje regulamin służący za podstawę poboru tej kontrybucyi.)

Będą wydane specjalne przepisy dla postanowienia kwoty tej kontrybucyi, tudzież sposobu poboru i repartycji.

Trwałość czasu służby i przepisany przez wojskowe instytucje pod względem osób znajdujących się w czynnej służbie wojskowej system konskrypcyi, będą służyć za podstawę do ułożenia regulaminów specjalnych, których zamiarem jest postanowić dokładny stosunek przystawiania kontyngensów i sposobu zaciągania, również jak do tego, by postanowić jednolitą regułę dla tych, którzy się, bądź swoją w szeregach armii okazaną zdatnością, bądź nabytymi w cesarskich szkołach wojskowych wiadomościami, okaza godnymi dostąpienia rangi oficerskiej.

Te regulamina będą teraz roztrząsane, poczem wkrótce będą publikowane i wykonane.

Wysoka Porta oceniając dowody gorliwości i poświęcenia, które wszyscy wierni poddani nieprzestali jej okazywać, i wiedząc dobrze, że w takich okolicznościach wszyscy są przejęci tem samem życzeniem służenia Monarsze, swemu Dobroczyńcy, państwu i ojczyźnie, i pragnąc, ażeby ci poddani, którzy dotychczas niebrali udziału w służbie wojskowej, należeli do honoru i sławy, jakimi w tych czasach ta służba się okryła, uchwaliła, ażeby nadzwyczajnem rozporządzeniem i pokąd wymienione stałe i specjalne regulamina niebędą zupełnie przywiezione do skutku, zaciągnięto potrzebne kontyngensy z mieszkańców stosownych miejsc w Anatolii i Rumelii.

Lubo ten środek jest nadzwyczajny, jednak żołnierze, zaciągnięci teraz do służby, będą używać wszystkich korzyści, jakie wynikną z mającej się później wydać stałej ustawy, a liczba zaciągniętych w ten sposób żołnierzy ma być odstawiona na rachunek powszechnego kontyngensu, który ułożony według stałych zasad, będzie zależeć w służbie czynnej i w kontrybucyi wojskowej.

Jeżliby pomiędzy żołnierzami, zaciągniętymi przez to nadzwyczajne rozporządzenie znaleźli się tacy, którzy okazą dowody swej zdatności, będą godni nominacyi na oficerów, otrzymają na przyszłość według czasu swej służby i zasługi stopnie wojskowe. Gdy powyższe decyzje będą powzięte, należy specjalnymi firmanami zawiadomić o sposobie ich wykonania, a rząd wyda niezwłocznie stosowne rozporządzenie.

Powołując w ten sposób wszystkie klasy poddanych według ich zdatności i stanowiska do służby wojskowej, która w sobie łączy trudy z honorem zasługi, było wysokiej Porty zamiarem, ulżyć przeto cięższą wyłączenie na Muzułmanach służbę i przypuścić także inne klasy poddanych państwa do zaszczytu służenia państwu i ojczyźnie. Ponieważ to jest nowy dowód wspaniałomyślności i troskliwości dobrodziejstw, jakimi Cesarz Jego Mość zawsze obsypywał swoich poddanych, przeto nie wątpimy, że każdy z nich przyjmie je z zaspokojeniem i wdzięcznością.

Afryka.

Z *Alexandryi* donoszą pod dniem 9. maja, że ciągle przybywają angielskie wojska w małych oddziałach. Przybył także korpus egipski, podają go na 16.000 ludzi i ma na teraz ćwiczyć się w mustrze wojskowej. Wicekról znajdował się od kilku dni w *Alexandryi* i zamyslał wkrótce do *Abukir* odjechać.

Z teatru wojny.

(Ułarczki z d. 2. i 3. maja pod Sebastopolem.)

Monitor francuski zawiera datowany z d. 4. maja raport generała Canroberta o potyczkach z d. 1., 2. i 3. maja i donosi, że nieprzyjacielowi zabrano kilka exponowanych fortyfikacyi. Wycieczkę Rosyan dla odzyskania tych fortyfikacyi odparto ze znaczną stratą nieprzyjaciela. Po stronie Francuzów poległo 11 oficerów, a między nimi pułkownik Viennot, a 22 odniosło rany. Między szeregowcami liczone 158 poległych i 600 rannych.

Listy z Krymu z 5. maja w Paryżu otrzymane donoszą o pierwszym znacniejszym czynie wojennym generała Pelissier na tamtejszej widowni boju, t. j. o wzięciu rosyjskich zasadzek po lewym skrzydle, przyczem Rosyanie stracili ośm moździerzy. Generałowie Canrobert i Pelissier oglądawszy lokalność, rozkazali dozwoić nieprzyjacielowi ukończyć swe roboty, a potem dopiero wziąć fortyfikacye, zamiast przeszkodzić mu w ukończeniu, coby z daleko większą stratą ludzi nastąpić musiało. W nocy z 1. na 2. maja o godz. 11. kazał generał Pelissier posunąć się naprzód trzem kolumnom pod komendą generałów de Salles, Bazaine i de la Motterouge, które zbliżywszy się do pozycyi nieprzyjacielskiej, uderzyli na nią tak gwałtownie z boku i z frontu, że obrońcy jej niebędąc w stanie dotrzy-

mać placu musieli opuścić pozycyę i zostawili ośm moździerzy. — Wśród najstraszniejszego ognia zajął oddział korpusu inżynierów pod komendą pułkownika Guerin roboty nieprzyjacielskie i zamienił je przeniesieniem kosztów szacowanych na drugą stronę w pozycyę obronną dla Francuzów, która nad ranem już eokolwiek zasłaniała w połączeniu z trzecią paralellą. Francuzi liczyli w tej potyczce 300 rannych i 15—20 poległych, a między tymi pułkownika Viennot z legii cudzoziemców. Ale nieprzyjaciel uznając ważność swej straty, natychmiast się gotował odzyskać pozycyę. Dnia 2. maja o godz. 4. po południu, ruszyła silna kolumna ochotników wojska doborowego i omal że nie napadła niespodzianie Francuzów, gdyż 25 do 30 najsmielszych przysunęło się już bardzo blisko, gdy nagle zawołała straż do broni. Natychmiast nastąpił ze strony Rosyan gwałtowny atak, który jednak walecznie odparto. Kilka kompanii pierwszego pułku wołtyżerów gwardyi cesarskiej ścigały nieprzyjaciela z bagnetem w rękę, ale mimo rozkazu tak daleko się puściły, że przeszkodziły artyleryi swojej i poniosły niejaką stratę. Odtąd zachowali się Rosyanie spokojnie po tej stronie. Tak dalece sięgają raporty francuskie. (W. Z.)

(Doniesienie z floty bałtyckiej.)

Z *Farösund* piszą do dziennika *Daily News* pod d. 7. maja: „Przybyliśmy tu wczoraj i zastali flotę z węglami. Mamy tu teraz 13 okrętów liniowych, 7 do 8 łodzi kanonierskich i 8 do 10 parowców o kołach. Okręt „Arrogant“ pod rozkazami kapitana Yelverton ma na pokładzie 40—50 chorych na ospę i dlatego oddany jest pod kwarantanę. Wszyscy zajmujemy się nabieraniem węgli. Blokada rygańskiej i fińskiej odnogi morskiej zostaje w zupełnej mocy, a ruchoma eskadra popłynęła aż po-za Rewal. Niewiadać tu lodu, chociaż powietrze jest bardzo zimne. Fińska odnoga po tamtej stronie Barosundu nie jest wolna od lodu, jednak szybko zaczyna już lód puszczać. Odnoga botnijska jest jeszcze lodem pokryta. Okręt „Desperate“ zabrał parę statków, a dziś rano przysłał nam okręt „Geysler“ pod rozkazami kapitana Dew parę małych kopniaków naładowanych jachtów, które zabrał na wysokości Rygi. — Spodziewamy się jutro popłynąć dalej na północ, może dla zarzucenia kotwicy przy wyspie Nargen.“

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 22. maja. Oświadczenia lorda Palmerstona i lorda Russella w parlamencie wywołały pomyślnie usposobienie na giełdzie. (L. k. a.)

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe lwowskie.)

Lwów, 25. maja. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny: korzec pszenicy 39r.10k.; żyta 28r.55k.; jęczmienia 23r.10k.; owsa 16r.30k.; hreczki 22r.45k.; kartofli 18r.30k.; — centnar siana 5r.10k.; okłotów 3r.20k.; — sag drzewa bukowego 43r.45k., dębowego 42r.30k., sosnowego 40r.15k. w. w.

Kurs lwowski.

	gotówką		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	5	48	5	52
Dukat cesarski	5	53	5	55
Półimperyal zł. rosyjski	10	5	10	9
Rubel srebrny rosyjski	1	57	1	58
Talar pruski	1	52½	1	54½
Polski kurant i pięcioletówka	1	24	1	25
Galicyj. listy zastawne za 100 zr.	94	20	94	50
Galicyjskie Obligacye indem.	72	15	72	36
5% Pożyczka narodowa	84	30	85	30

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

	złr.	kr.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po	94	30
„ przedał „ „ 100 po	—	—
„ dawał „ „ za 100	—	—
„ żądał „ „ za 100	95	—

Więdeński kurs papierów.

	Dnia 21. maja.	w przecięciu
Obligacye długu państwa	5% za ato 79 ¹⁵ / ₁₆ 80 80½	80
detto pożyczki narod.	5% „ 84 ³ / ₈ 1½ 7/8	84 ⁵ / ₈
detto z r. 1851 serya B.	5% „ —	—
detto z r. 1853 z wypłatą	5% „ —	—
Obligacye długu państwa	4½% „ —	—
detto detto	4% „ —	—
detto z r. 1850 z wypłatą	4% „ —	—
detto detto	3% „ —	—
detto detto	2½% „ —	—
Pożyczka z losami z r. 1834	— „ —	—
detto detto z r. 1839	— „ 116½	116½
detto detto z r. 1854	— „ 101½ ¾	101½
Obl. więd. miejskiego banku	2½% „ —	—
Obl. lomb. wen. pożyczki z r. 1850	5% „ —	—
Obl. indemn. Niż. Austr.	5% „ —	—
detto krajów koron.	5% 76	76
Akcyje bankowe	992 993 994	993
Akcyje n. a. Tow. eskp. na 500 zr.	440	440
Akcyje kolei żel. Ces. Ferdynanda na 1000 zr.	1872½ 1877½	1875
Akcyje kolei żel. Glognickiej na 500 zr.	—	—

Akcy koleji żel. Edynburskiej na 200 zlr.	—	—
Akcy koleji Budzińskiego-Lincko-Gmundzkiej na 250 zlr. —	—	—
Akcy Dunajskiej żeglugi parowej na 500 zlr.	515	519 520 519
Akcy austr. Lloyd'a w Tryeście na 500 zlr.	—	—
Galicyjski listy zastawne po 4% na 100 zlr.	—	—
Renty Como	—	—

Wiedeński kurs weksłów.

	Dnia 21. maja.	w przecięciu
Amsterdam za 100 holl. złotych	104 ³ / ₄ 1/2 1/2 l.	104 ¹ / ₂ 2 m.
Augsburg za 100 zlr. kur.	127 126 ³ / ₄ 7/8 l.	126 ³ / ₄ uso.
Frankfurt n. M. za 120 fl. na stopę 24 ¹ / ₂ fl.	126 125 ³ / ₄ 7/8 l.	125 ³ / ₄ 3 m.
Genua za 300 lire nowe Piemont.	—	2 m.
Hamburg za 100 Mark. Bank.	93 ¹ / ₂ 93 92 ³ / ₄ 93 l.	93 2 m
Lipsk za 100 talarów	—	2 m.
Liwna za 300 lire toskań.	124 1/2 1/2 l.	124 ¹ / ₂ 2 m.
Londyn za 1 funt sztrl.	12-24 22 20 21 l.	12-21 2 m.
Lyon za 300 franków	—	2 m.
Medyolan za 300 lire austr.	126 ¹ / ₂ 1/4 1/4 l.	126 ¹ / ₂ 2 m.
Marsylia za 300 franków	147 ³ / ₈	147 ³ / ₈ 3 m.
Paryż za 300 franków	148 ¹ / ₄ 148 147 ³ / ₄ 3/4 l.	147 ³ / ₄ 2 m.
Bukareszt za 1 złoty Para	—	31 T. S.
Konstantynopol za 1 złoty Para	—	T. S.
Cesarskie dukaty	31 ⁵ / ₈	31 ⁵ / ₈ Agio.
Ducaten al marco	—	Agio.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 22. maja o pierwszej godzinie po południu.

Amsterdam 104¹/₄. — Augsburg 127¹/₄. — Frankfurt 126³/₄. — Hamburg 93 l. — Liwna 124¹/₂. — Londyn 12.21. — Medyolan 126¹/₂. — Paryż 147³/₄.
 Obligacje długu państwa 5% 80 — 80¹/₈. Detto S. B. 5% 95 — 96.
 Detto pożyczki narod. 5% 84¹³/₁₆ — 84⁷/₈. Detto 4¹/₂% 69¹/₂ — 69³/₄. Detto 4% 62³/₄ — 63. Detto z r. 1850 z wypłatą 4% — —. Detto z r. 1852 4% — —.
 — Detto Glognickie 5% 91³/₄ — 91⁷/₈. Detto z r. 1854 5% — —. Detto 3% 49 — 49¹/₂. Detto 2¹/₂% 39¹/₂ — 39³/₄. Detto 1% 16 — 16¹/₄. Obl. indemn. Niz. Austr. 5% 79 — 79¹/₂. Detto krajów kor. 5% 72 — 77. Pożyczka z r. 1834 218 — 219. Detto z r. 1839 117 — 117¹/₄. Detto z 1854 102 — 102¹/₁₆.
 Oblig. bank. 2¹/₂% 57¹/₂ — 58. Obl. lom. wen. pożycz. r. 1850 5% 103 — 103¹/₂.
 Akc. bank. z ujmą 992 — 994. Detto bez ujmę — —. Akcy bankowe now. wydania — —. Akcy banku eskomp. 88 — 88¹/₂. Detto koleji żel. półn. Ces. Ferdynanda 188³/₄ — 188⁷/₈. Wiéd.-Rabskie 110 — 110¹/₄. Detto Budzińskiego-Lincko-Gmundzkiej 242 — 244. Detto Tyrnawskiej 1. wydania 20 — 25. Detto 2. wydania 30 — 35. Detto Edynbursko-Neusztadzkiej 90¹/₄ — 90³/₄.
 Detto żeglugi parowej 521 — 523. Detto 11. wydania —. Detto 12. wydania 516 — 517. Prior. obl. Lloyd'a (w srebrze) 5% 94 — 94¹/₄. Północn. koleji 5% 86 — 86¹/₂. Glognickie 5% 77 — 79. Obligacje Dun. żeglugi par. 5% 82 — 83. Detto Lloyd'a 508 — 510. Detto młyna parowego wiédn. 128 — 129. Renty Como 13 — 13¹/₄. Esterhazego losy na 40 zlr. 81 — 81¹/₂. Windischgrätz losy 29¹/₂ — 29³/₄. Waldsteina losy 29 — 29¹/₄. Keglevicha losy 10 — 10¹/₄. Cesarskich ważnych dukatów Agio 31¹/₂ — 31³/₈.

(Kurs pieniężny na giełdzie wiéd. d. 22. maja o pół do 2. po południu.)

Ces. dukatów stępowanych agio 31¹/₂. Ces. dukatów obrączkowych agio 31. Ros. imperyały 10.10. Srebra agio 27³/₄ gotówką.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 25. maja.

Obligacje długu państwa 5% 79¹/₈; 4¹/₂% —; 4% —; 4% z r. 1850 — 3% —; 2¹/₂% —. losowane obligacje 5% —; Losy z r. 1834 za 1000 zlr. 219; z r. 1839 —. Wiéd. miejsko bank. —. Węgiers. obl. kamery nadw. —; Akcy bank. 988. Akcy koleji półn. 1895. Glognickiej koleji żelaznej —. Odenburskie —. Budwejskie —. Dunajskiej żeglugi parowej —. Lloyd —. Galic. l. z. w Wiédniu —. Akcy niz.-austr. Towarzystwa eskomp. 500 zlr. — zlr.

Amsterdam 1. 2. m. 104¹/₂. Augsburg 127 l. 3. m. Genua — 1. 2. m. Frankfurt 126¹/₄. l. 2. m. Hamburg 92³/₄ l. 2. m. Liwna — 1. 2. m. Londyn 12.20. 3. l. m. Medyolan 126³/₄. Marsylia —. Paryż 147³/₄. Bukareszt —. Konstantynopol —. Smyrna —; Agio duk. ces. 31⁷/₈. Pożyczka z roku 1851 5% lit. A. —. lit. B. —. Lomb. —; 5% niz.-austr. obl. indemn. —; innych krajów koron. 71¹/₂; renty Como —; Pożyczka z roku 1854 101¹³/₁₆. Pożyczka narodowa 85³/₄. C. k. austr. akcy skarb. koleji żelaz. po 500 fr. 312 fr.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 25. maja.

J. Excel. hr. Simschen, c. k. feldmarszałek-lejtnant, z Gródka. — Hr. Karnicka Henryka, z Milatyna. — PP. Żarski Kazim., c. k. rzadca sądu szlache-

ckiego, z Kulawy. — Skarzyński Wład., z Tworkowa. — Jabłoński Józef, z Rawy. — Onyszkiewicz Fort., z Boruszowa. — Smarzewski Sew., z Hankowic. — Herliczka Maur., c. k. inżynier budowli, z Gródka. — Kopecki Eman., z Domażyra. — Dobrzański Stan., z Daszowy. — Zawadzki Ryszard, c. k. komisarz indemnizacyjny, z Drohobycza. — Czermiński Lud., z Żółkwi. — Rodkiewicz Sew., z Łukawca. — Krajewski Mik., z Turzego. — Wiszniewski Wikł., z Strzelisk. — Dobrzański Jul., z Milatyna. — Wiszniewski Lud., z Putiatycz. — Petrowicz Tomasz, z Zadubrowiec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 25. maja.

Hr. Starzeński Leop., do Mogielnicy. — Hr. Łoś Julia, do Krakowa. — PP. Blöm Ant., c. k. major, do Tarnopola. — Kröbl Franc., c. k. sekretarz namiestnictwa, do Stynawy. — Ozurewicz Tom., c. k. radca kриминаłny, do Bolechowa. — Rojowski Felix, do Cieszanowa. — Skrzyński Lud., do Bartatowa. — Zimmermann, c. k. lekarz sztabowy, do Brzeżan. — Okornicki Felician, do Rozdolu. — Papara Henryk, do Zubowmostów. — Krzeczunowicz Ign., do Jaryczowa. — Bobrowski Klem., do Korszowa. — Zawadzki Ign. do Hut. — Nawowski Alex., do Konuszek.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 24. maja.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6 god. zran.	326.51	+ 12.6°	78.9	zachodni sł.	pochmurno
2 god. pop.	325.50	+ 17.2°	52.5	" "	" "
10 god. wie.	326.41	+ 11.6°	76.1	" "	pogodą

Opadnięcie w 24 godz. 0." 53.

TEATR.

W niedzielę: dnia 27. maja odbędzie się w teatrze hr. Skarbka pod dyrekcją Józefa Glöggl'a na rzecz tutejszego zakładu głuchoniemych *muzykalno-deklamatoryczno-plastyczna akademja w 2 oddziałach.*

Termina

sprzedaży, kupna, dzierzawy, licytacji i t. d.

Dnia 27. maja: Licytacja sumy 5450 zlr. m. k. zainstalowanej na Buszacu z przyległościami w Stanisławowie.

Dnia 29. maja: Licytacja realności pod Nr. 6 w Klasnie (Wieliczka). — Licytacja realności Ziętkiewicza pod Nr. 228 m. we Lwowie. — Licytacja domu pod Nr. 37 w Przemyślanach. — Licytacja realności pod Nr. 404²/₄ we Lwowie. — Licytacja 1/2 części realności pod Nr. 213³/₄ we Lwowie.

Dnia 30. maja: Licytacja realności pod Nr. 611¹/₄ we Lwowie. — Licytacja 1/3 części połowy realności pod Nr. 321²/₄ we Lwowie. — Licytacja realności pod Nr. 114 w Dybkowie (Sieniawa).

Dnia 31. maja: Licytacja na restaurację c. k. urzędu okręgowego w Busku (Złoczów); — Licytacja na restaurację głównej szkoły miejskiej w Złoczowie.

Dnia 1. czerwca: Licytacja realności pod Nr. 173 i 174 w Jaśle. — Licytacja obligacji indemnizacyjnych złożonych w urzędzie depozytowym c. k. lwowskiego sądu szlacheckiego na rzecz Jędrzeja Szeptyckiego we Lwowie. — Licytacja na dostawę żywności dla wojska w Horodnicy.

Dnia 4. czerwca: Licytacja realności w Milleszchütz (Radautz). — Dzierżawa miejskiej propinacji piwa i wódki w Dolinie. — Dzierżawa jatek miejskich w Śniatynie. Licytacja na dostawę żywności dla wojska w Chorostkowie. — Licytacja na reparację gościnców w Kaluskim okręgu drogowym (Stryj.)

Dnia 5. czerwca: Dzierżawa prawa propinacji piwa w Śniatynie. — Licytacja realności pod Nr. 10 w Rzeszowie. — Licytacja na dostawę żywności dla wojska w Hałynkowcach.

Dnia 6. czerwca: Dzierżawa produkcji miodu i prawa wyszynku w Śniatynie.

KRONIKA.

O jenerale Pellissier, który po jenerale Canrobercie objął naczelne dowództwo w Krymie, podaje Gazeta Kolońska następujące szczegóły: Pellissier liczy dopiero lat czterdzieści cztery. Młodzieńcem jeszcze wysłano go do Afryki, bo niestatkował w Paryżu i robił długi. W Afryce otrzymał dowództwo nad batalionem Zefirów składającym się po największej części z żołnierzy, których za niesforność z rozmaitych korpusów za karę przydzielają do tego pułku. Pellissier odznaczył się jednak w Afryce w krótkim czasie wielką odwagą a raczej zapamiętałą śmiałością. Tak na przykład otrzymał pewnego razu rozkaz zdobyć szaniec broniony przez Arabów. Arabowie bronili się dzielnie, i żadnemu z atakujących oddziałów niepowiodło się zdobyć ich pozycji. Cóż robi Pellissier? Oto powiada do trzech z swych Zefirów: „Jetez moi à travers; mes hommes me suivront alors.“ Rozkaz ten spełniono dosłownie. Trzej Zefiry rzucili go przez mur. Pellissier w pierwszej chwili sam jeden między nieprzyjaciółmi otrzymał kilka ran, ale osiągnął swój cel; jego żołnierze rzucili się za nim i zdobyli szaniec. Pellissier dowodził także francuzkim korpusem, który w roku 1846 w pewnej jaskini zadusił mnóstwo Arabów, między tymi kobiety i dzieci. To zdarzenie wywołało wtedy wielkie oburzenie; zdaje się jednak, że Pellissier niewiedział, że się w jaskini znajdują także kobiety i dzieci, i że tylko tym okrutnym czynem mógł ocalić swój pułk. Pellissier jest w ogóle lubiony w armii.

— Paryski korespondent do gazety augsburskiej pisze z 15. maja: Wprawdzie pobieżnie tylko przypatrzyłem się wystawie przemysłowej, lecz już teraz

można pewnym być tego, że wystawę londyńską prześcignie w jednej gałęzi przemysłu, a mianowicie w biżuterii. Zbytek tego rodzaju przedmiotów doszedł w Paryżu do najwyższego stopnia, a damy paryskie trwonią na takie drobiazgi wielkie sumy. Niedawno sprzedała słynna Rachela przepyszną fajkę turecką z ozdobnym cybuchem wartości kilka tysięcy franków. Taka fajka z cybuchem byłaby nawet godna podarunku sultanańskiego jakiemu książęciu. Zbytek ten zdaje się być ogromny, mimo to jednak przesadzają stambuńskich fajkarzy złotnicy tutejsi, gdyż równocześnie z fajką pozbyła panna Rachel a złotą bombonierkę paryżką sadzoną brylantami, wartości 22.000 franków. — Pan Hancock, jeden z najznakomitszych złotników londyńskich wysłał na wystawę klejnotów w sumie około 120.000 funtów szterlingów. Najdroższą rzeczą z pomiędzy tych klejnotów jest przepaska szacowana na 50.000 funt. szt.; w środku osadzono słynny brylant „Hope“, nabyty przez Jerzego IV. z 30.000 funt. szt. Oprócz tej przepaski wysłał wspomniany złotnik także broszkę wartości 20.000 funt. szt., kolbę za 10.000 i dyadem szmaragowy za 5000 funt. szt.

— W zeszytym tygodniu pogrzebano w Herzogenbuchsee, w kantonie Bern trzech braci, z których najmłodszy miał 81 lat, następujący po nim 83, a najstarszy 90 lat. Leżą na cmentarzu obok siebie.

— Sławny stary wodociąg Dioklecjana między Saloną i Spalato ma być zrestaurowany; roboty przygotowawcze już się rozpoczęły.

Przy dzisiejszej Gazecie Nr. 21. Dodatku tygodniowego.